

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Cb/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119445853
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6119445853.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO:35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti žalovanému v II. rade: M. D., S.. XX. XX.XXXX, N. M. J. H. XXX práv. zast.: Mgr. et. Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom v konaní o zaplatenie 3.000,- € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný v II. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 3000,- € od 18.12.2018 až do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- €, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v II. rade je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojím žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 26.11.2019 ako súdu príslušnému na upomínacie konanie domáhal toho, aby tento súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by zaviazal žalovaného v I. rade Stramak s. r. o., ako dlžníka a žalovaného v II. rade ako fyzickú osobu, ktorá pristúpila k záväzku žalovaného v I. rade, na základe dohody o pristúpení záväzku, pričom žalovaný v II. rade bol aj konateľom žalovaného v I. rade ako právnickej osoby, na zaplatenie celkovej sumy 3.000,- € a to spoločne a nerozdielne, spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 3.000,- € od 18.12.2018 až do zaplatenia, ako aj na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- € a trov konania a to na tom základe, že žalovaný v I. rade je právnická osoba zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica oddiel Sro, vložka číslo 20465/S. Žalovaný v I. rade je právnym nástupcom spoločnosti BF Staving, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 7, Lučenec, IČO: 47 658 631, ktorá zanikla v dôsledku zlúčenia. Žalovaný v II. rade je fyzická osoba, ktorá dňa 20.08.2014 pristúpila k záväzku žalovaného v I. rade, na základe dohody o pristúpení k záväzku a zároveň bola aj konateľom žalovaného v I. rade ako právnickej osoby. Na základe zmluvy o pristúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE zo dňa 17.12.2018 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom postúpil žalobca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Dňa 16.01.2014 uzatvoril postupca so žalovaným v I. rade zmluvu o bežnom účte (ďalej len zmluva č. 1). Predmetom zmluvy č. 1 bol záväzok postupcu zriadiť pre žalovaného v I. rade bežný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 24.02.2014 uzatvoril postupca so žalovaným v I. rade zmluvu o podnikateľskom účte (ďalej len zmluva č. 2). Predmetom zmluvy č. 2 bola zmena podmienok vedenia účtu na podnikateľský účet. Obsahom zmluvy č. 2 bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym

klientom a mikro podnikateľom. Dňa 20.08.2014 bola medzi postupcom a žalovanými uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní a dohoda o pristúpení k záväzku (ďalej len zmluva č. 3). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie povoleného prečerpania v celkovej výške 6.580,- € postupcom žalovanému v I. rade, za podmienok dohodnutých v zmluve č. 3. Platne uzatvorenou zmluvou č. 3 sa žalovní zaviazali poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokom splatiť, platiť úroky z omeškania, úroky z prečerpania, náklady postupcu spojené s poskytnutím povoleného prečerpania, ďalšie náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve č. 3, všeobecných obchodných podmienkach, obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom, obchodných podmienkach pre balíky produktov a služieb pre podnikateľov a obchodných podmienkach pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet (ďalej spolu len VOP). Postupca výzvou zo dňa 14.06.2016 vyzval žalovaného v I. rade na zaplatenie časti pohľadávky, ktorá ku dňu 31.05.2016 predstavovala sumu vo výške 902,46 €. Nakoľko žalovní zmluvné povinnosti nedodržiavali postupca podaním zo dňa 23.01.2017 vypovedal zmluvu, na základe ktorej postupca poskytol povolené prečerpanie k účtu žalovanému v I. rade. Pohľadávka žalovaných k tomuto dňu predstavovala sumu vo výške 7.823,35 €. Keďže žalovní aj naďalej svoje zmluvné povinnosti nedodržiavali, postupca podaním zo dňa 29.06.2017 odstúpil od zmluvy, na základe ktorej bol žalovanému v I. rade poskytnutý a vedený účet. Pohľadávka žalovaných k tomuto dňu predstavovala sumu vo výške 8.648,26 €. Postupca výzvou zo dňa 12.09.2018 vyzval žalovaných na zaplatenie splatnej pohľadávky, ktorá ku dňu 12.09.2018 predstavovala sumu vo výške 8.648,26 €. Zároveň žalovaných upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy je postupca oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 9.233,20 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.742,10 €, riadnych úrokov z omeškania vo výške 204,13 € a úrokov z omeškania vo výške 1.249,47 € a poplatkov vo výške 37,50 €, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovní v I. rade a žalovní v II. rade odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradili dlžnú sumu ani len čiastočne. Žalobca si na základe uvedeného v zmysle svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje od žalovaných, len zaplatenie časti postúpenej pohľadávky vo výške 3.000,- €.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 27Up/1766/2019 zo dňa 11.12.2019, ktorým zaviazal žalovaných v I. a II. rade na povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 3.000,- €, úrok z omeškania 10% ročne zo sumy 3.000,- € od 18.12.2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor, spôsob akým sú žalovní povinní žalobcovi plniť spoločne a nerozdielne.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu žalovní v I. rade nepodal odpor a predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči žalovanému v I. rade dňa 14.01.2020.

4. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal odpor žalovní v II. rade a vo svojom odpore žalovní v II. rade k veci uviedol: „Dôvodom podania odporu je najmä tá skutočnosť, že nesúhlasím v celom rozsahu s nárokom uplatneným žalobcom tak, ako je tento uvedený a špecifikovaný v predmetnom žalobnom návrhu na vydanie platobného rozkazu. Neuznávam jeho pohľadávku v celom rozsahu a preto jeho návrh považujem za nedôvodný. Podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka „Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.“

Podľa ust. § 534 Občianskeho zákonníka „Kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.“

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že pristúpenie k záväzku spočíva v tom, že ak sa niekto písomnou dohodou s veriteľom zaviazal, že mu za dlžníka zaplatí peňažný dlh, stáva sa jeho dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja sú voči nemu zviazaní uhradiť dlh solidárne t.j. spoločne a nerozdielne. Samotné pristúpenie k záväzku predpokladá predovšetkým existenciu pôvodného záväzkového právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Účinnosť zmluvy o pristúpení k záväzku teda predpokladá existenciu záväzkového pomeru, ku ktorému má byť pristúpené. Nestačí len predpoklad, že zmluva k dlhu, ku ktorej má byť pristúpené, bude uzatvorená v budúcnosti.

V nadväznosti na vyššie uvedené namietam pasívnu legitímáciu mojej osoby v predmetnom konaní, a to vzhľadom na absenciu existencie Dohody o pristúpení k záväzku medzi mnou, právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade, na základe ktorej by som pristúpil ako pristupujúci dlžník k záväzku žalovaného v 1. rade uhradiť žalobcovi sumu vo výške 3.000,-Eur s príslušenstvom, a teda samotnú existenciu akéhokoľvek dlhu mojej osoby voči žalobcovi. V tomto smere poukazujem na to, že žalobca ako sám uvádza vo svojej žalobe dňa 23.01.2017 vypovedal zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému v 1. rade povolené prečerpanie (a podaním zo dňa 29.06.2017 odstúpil od zmluvy o poskytovaní bankových produktov) následkom čoho s poukazom na ust. § 451 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) došlo k zániku dotknutej zmluvy a k vzniku nového a samotného (mimo)záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, a to bezdôvodného obohatenia z dôvodu zániku dotknutej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Taktiež v tomto smere poukazujem aj na samotné znenie Dohody o pristúpení k záväzku predloženej zo strany žalobcu, z ktorej vyplýva, že moja osoba mala pristúpiť k pohľadávke žalobcu, ktorá vznikla na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní. V nadväznosti na vyššie uvedené taktiež poukazujem súčasne aj na to, že žalobcom vymáhaná pohľadávka v čase uzatvorenia Dohody o pristúpení k záväzku neexistovala a teda aj z uvedeného dôvodu, nemohlo dôjsť zo strany mojej osoby k účinnému pristúpeniu k predmetnej pohľadávke. V tomto smere poukazujem napríklad aj na rozhodnutie VS v Prahe zo 4. 4. 1996, sp. zn. 5 Cmo 131/1995, podľa ktorého „Otázkou, ktorú sa odvolací súd zaoberal, bola pasívna legitímácia odporcu B a C. Odvolací súd preto posudzoval právnu otázku, či podľa § 533 OZ bolo možné pristúpenie k dlhu, ktorý vznikol až následne. Treba totiž odlíšiť inštitút pristúpenia k dlhu od zabezpečenia záväzku z úveru. Inštitút pristúpenia k dlhu je úplne samostatný a predpokladá existenciu dlžníckeho vzťahu, že teda v čase, keď niekto pristupuje k dlhu určitého dlžníka, tento dlh už existuje a pristupujúci celkom presne vie, k akému dlhu pristupuje. Skutočnosť, že v danom prípade to tak nebolo, nie je možné posudzovať formálne, pretože odporcovia B a C v čase podpisu svojho vyhlásenia nevedeli a ani vedieť nemohli, o aký dlh pôjde, pritom by mali byť na základe svojho vyhlásenia v postavení dlžníkov. Odvolací súd preto dospel k záveru, že vzťah na základe dohody o pristúpení k dlhu odporcov B a C nevznikol“ (viď komentár Eurokódex k ust. § 533 dostupný na www.epi.sk/eurokodexkomentovane-ust.533 ustanovenie/Eurokódex-komentar-k-p-533-Pristupenie-bez-dohody-zakona-40-1964-Zb.htm). Podľa ust. § 1 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení „Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.“

Podľa ust. § 100 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.“

Podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka „Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.“

Podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.“

V nadväznosti na vyššie citované ustanovenia odhliadnuc od mojej predchádzajúcej argumentácie vznášam voči nároku uplatňovaného zo strany žalobcu v celom rozsahu aj námietku premlčania, nakoľko mám za to, že predmetný návrh uplatňovaný je taktiež aj premlčaný. V tomto smere poukazujem na to, že k zániku zmluvy o povolenom prečerpaní a zmluvy o poskytovaní bankových produktov došlo najneskôr k 29.06.2017 a žaloba zo strany žalobcu bola podaná dňa 16.11.2019 t.j. po uplynutí dvojiročnej (subjektívnej) lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Žalobca sa svojím písomným podaním adresovaným ešte Okresnému súdu Banská Bystrica písomne vyjadril k odporu žalovaného v II. rade a vo svojom vyjadrení uviedol: Žalovaný 2/ v podanom odpore namietá svoju pasívnu legitímáciu, nakoľko podľa neho dlh, ku ktorému pristúpil neexistuje resp. v čase pristúpenia neexistoval. Taktiež namietal premlčanie dlhu.

Podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka „Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.“

Podľa ust. § 534 Občianskeho zákonníka: „Kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.“

Podmienkou pre účinné pristúpenie k záväzku je existencia platného záväzku dlžníka voči veriteľovi. Z ustanovení OZ vyplýva, že pristúpiť možno len k (akémukoľvek) peňažnému záväzku. OZ zároveň neurčuje, či tento záväzok musí byť splatný resp. nie. Dohoda musí byť písomná.

Žalobca je názoru, že možno pristúpiť aj k budúcemu záväzku, ktorý je dostatočne určený. Zákon túto možnosť nevylučuje. Žalovaný 1/ uzavrel dňa 16.01.2014 Zmluvu o bežnom účte pre č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX. Následne dňa 24.02.2014 uzavrel žalovaný 1/ Zmluvu o podnikateľskom úvere k č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 20.08.2014 žalovaný 1/ Zmluvu o povolenom prečerpaní, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania až do výšky 6 580,00 Eur pre účet XXXXXXXXXXXX/XXXX. Spolu so Zmluvou o povolenom prečerpaní žalovaný 2/ ako „pristupujúci dlžník“ uzavrel Dohodu o pristúpení k záväzku (ďalej len „Dohoda“).

Predmetom Zmluvy o povolenom prečerpaní medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1/ bolo poskytnutie povoleného prečerpania dlžníkovi, teda žalovanému 1/ ako podnikateľovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v Zmluve o povolenom prečerpaní. Dlžník, teda žalovaný 1/, bol povinný za podmienok dohodnutých v tejto zmluve povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania, pričom výška povoleného prečerpania bola ustálená sumou 6 580,00 Eur. Na základe Dohody o pristúpení k záväzku banka a pristupujúci dlžník sa dohodli, že pristupujúci dlžník je povinný splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, pričom pristupujúci dlžník, teda žalovaný 2/ vyhlásil, že v prospech banky splní popri dlžníkovi 1/ pohľadávku banky, a banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky banky od ktoréhokoľvek z dlžníkov, pričom splatením pohľadávky banky ktorýmkoľvek z dlžníkov zaniká pohľadávka banky v rozsahu takto vykonaného splatenia. Uzavretie Dohody o pristúpení k záväzku tak bolo prejavom zmluvnej voľnosti strán a záväzky, ktoré na seba žalovaný 2/ touto Dohodou prevzal, je povinný splniť.

Nakoľko žalovaný nedodrжал podmienky dohodnuté v Zmluve o povolenom prečerpaní, pôvodný veriteľ listom zo dňa 23.01.2017 vypovedal zmluvu s výpovednou dobou 2 mesiace. Výpoveďou zmluvy však nevznikla samostatná pohľadávka (bezdôvodné obohatenie) ako uvádza žalovaný 2/ - suma vo výške 3000,00 Eur s príslušenstvom, ale ide stále o tú istú pohľadávku, ktorá vznikla ako následok nesplnenia si zmluvných povinností žalovaným 1/. Následkom nesplnenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o povolenom prečerpaní t. j. nesplatenie prečerpania, úrokov, nákladov, ... bola pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému 1/ vo výške 7 823,35 EUR (ku dňu vyhotovenia Výpovede zmluvy). Žalobca si však v konaní uplatňuje v rámci svojho dispozičného práva len časť tejto pohľadávky vo výške 3 000,00 Eur. Tvrdenie žalovaného 2/, že Výpoveďou zmluvy prišlo k zániku záväzku ku ktorému pristúpil je nesprávne.

Ako už žalobca vyššie uviedol, pohľadávka podľa jeho názoru v čase uzatvorenia Dohody o pristúpení záväzku nemusí existovať a možno pristúpiť aj k budúcemu záväzku, ktorý je dostatočne určený - v tomto prípade Zmluvou o povolenom prečerpaní. Žalovaný 2/ už v čase podpisovania Dohody musel byť uzrozumený tým, že dlh môže resp. nemusí vzniknúť v závislosti od plnenia podmienok Zmluvy o povolenom prečerpaní žalovaným 1/.

Tu si podporne žalobca dovoľuje poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 15. novembra 2016, sp. zn. 32 Cdo 1362/2016, : „Podľa § 533 prvej vety Občianskeho zákonníka možno pristúpiť tiež k záväzku, ktorý ešte neexistuje a má vzniknúť až v budúcnosti. Okamih pristúpenia k budúcemu záväzku, t. j. okamih, kedy sa pristupujúca osoba stáva dlžníkom, je potom totožný s okamihom, kedy záväzok vznikne.“

V zmysle ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.“

V zmysle ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.“

V zmysle ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.“

Premlčacia doba začala plynúť najskôr dňom nasledujúcim po dni vyhotovenia Výpovede zmluvy zo dňa 23.01.2017, t. j. 24.01.2017. Nakoľko žalobca uplatnil svoju pohľadávku na súde žalobou zo dňa 26.11.2019 tzn. v rámci plynutia premlčacej doby, považujeme námietku premlčania žalovaného 2/ za bezdôvodnú.

Zastávame názor, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Nakoľko si žalovaný svoj záväzok neplnil riadne, veriteľ uplatnil svoj nárok žalobou na príslušnom súde.

Zároveň navrhujeme pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z Civilný sporový poriadok.

6. Následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec súdu miestne príslušnému to znamená Okresnému súdu Zvolen.

7. Žalovaný v II. rade sa k vyjadreniu žalobcu písomne vyjadril a vo svojom písomnom vyjadrení okrem iného uviedol: Námietka nepreukázania právneho titulu žalobcu: V prvom rade namietam, že by žalobca doposiaľ v predmetnom konaní akýmkoľvek relevantným spôsobom preukázal svoj nárok. V tomto smere poukazujem na to, že sporové konanie je ovládané zásadou prejednacou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou strán sporu. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu sporu, v záujme ktorej je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a sporovou stranou tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech.

Podľa § 132 ods. 2 CSP: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Podľa § 132 ods. 3 CSP: „Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.“

Podľa § 150 ods. 1 CSP: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“

Podľa § 150 ods. 2 CSP: „Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.“

Podľa § 151 ods. 1 CSP: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré proti strane výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“

Podľa § 151 ods. 2 CSP: „Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.“

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že jednou zo základných procesných povinností strany sporu je povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, a to v podobe prehry v spore. Prejaví sa to v meritórnom rozhodnutí. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé priviesť jej úspech v spore. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov

na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce

V nadväznosti na vyššie uvedené poukazujem na to, že žalobca vo svojom žalobnom návrhu ako aj vo svojom poslednom vyjadrení žiadnym spôsobom nešpecifikoval akým konkrétnym titulom si uplatňuje v predmetnom konaní voči mojej osobe zaplatenie sumy 3000,-EUR čo do istiny a úroku z omeškania v rozsahu 10 % ročne zo sumy 3.000,-EUR od 18.12.2018 do zaplatenia. Je síce pravdou, že žalobca svoj právny titul odvodzuje od konkrétnej zmluvy (t.j. zo Zmluvy o povolenom prečerpaní zo 20.08.2014) avšak žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikuje akým titulom si uplatňuje dotknutú sumu, pričom o uvedenom svedčí aj to, že žalobca vo svojom poslednom vyjadrení uvádza, že (citujem) „ide stále o tú istú pohľadávku, ktorá vznikla ako následok nesplnenia si zmluvných povinností žalovaným v 1/. Následkom nesplnenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o povolenom prečerpaní t.j. nesplatenie prečerpania, úrokov, nákladov...“ a teda žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikuje z čoho konkrétne pozostáva žalobcom uplatňovaná suma (a to v rozsahu istiny ako aj v rozsahu príslušenstva). Taktiež v tomto smere poukazujem aj to, že žalobca vo svojej žalobe nepredložil ani žiadny listinný dôkaz, na základe ktorého by žalobca verifikoval, že žalovanému v 1. rade bolo a kedy presne (a v akom rozsahu) poskytnuté povolené prečerpanie. Z uvedeného dôvodu teda považujem žalobu žalobcu za

právne neudržateľnú, a to z dôvodu, že žalobca vo svojej žalobe neuviedol a súčasne nepreukázal všetky rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k uplatňovanému nároku (a to čo do uplatňovanej istiny ako aj čo do úrokov z omeškania). V tejto súvislosti uvádzam, že popieram to, že by žalobca evidoval voči mojej osobe ako aj voči žalovanému v 1. rade sumu vo výške 3.000,- EUR s príslušenstvom resp. akúkoľvek inú sumu, ktorá by predstavovala samostatne a/alebo súhrnom nesplatené prečerpanie, úroky, úroky z omeškania, náklady alebo akékoľvek iné nárokovateľné plnenie žalobcu voči žalovanému v 1. rade alebo voči mojej osobe zo Zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 20.08.2014.

Odhliadnuc od vyššie uvedených skutočností si dovoľujem poukázať aj na to, že žalobca od vyššie špecifikovanej zmluvy odstúpil a teda aj uvedená skutočnosť je podľa môjho názoru podstatná pre predmetné konanie.

Námietka pasívnej vecnej legitímácie:

Podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka: „Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.“

Podľa ust. § 534 Občianskeho zákonníka: „Kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.“

S poukazom na vyššie citované ustanovenia namietam naďalej pasívnu legitímáciu mojej osoby v predmetnom konaní, a to vzhľadom na absenciu existencie Dohody o pristúpení k záväzku medzi mnou, právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade, na základe ktorej by som pristúpil ako pristupujúci dlžník k záväzku žalovaného v 1. rade uhradiť žalobcovi sumu vo výške 3.000,-Eur s príslušenstvom, a teda samotnú existenciu akéhokoľvek dlhu mojej osoby voči žalobcovi. V tomto smere poukazujem na to, že žalobca ako sám uvádza vo svojej žalobe dňa 23.01.2017 vypovedal zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému v 1. rade povolené prečerpanie (a podaním zo dňa 29.06.2017 odstúpil od zmluvy o poskytovaní bankových produktov) následkom čoho došlo k zániku dotknutej zmluvy a teda aj k zániku samotnej Dohody o pristúpení k záväzku.

Čo sa týka argumentácie žalobcu spočívajúcej v tomto, že som podpísaním vyššie špecifikovanej Dohody o pristúpení k záväzku pristúpil aj k budúcemu záväzku, toto popieram a v tomto smere uvádzam, že som pri uzatváraní dotknutej dohody nemal vedomosť o tom, že by som pristupoval k pohľadávke právneho predchodcu žalobcom ktorá by vznikla za predpokladu, že by predmetná zmluva o povolenom prečerpaní bola zo strany žalobcu vypovedaná a/alebo, že by žalobca od tejto zmluvy odstúpil (taktiež uvedená skutočnosť nevyplýva ani z príslušných ustanovení samotnej Dohody o pristúpení k záväzku). Taktiež v tomto smere poukazujem aj na to, že (ako vyššie uvádzam) žalobca doposiaľ v predmetnom konaní ani žiadnym spôsobom nešpecifikoval ním uplatňovaný nárok a teda logicky nemožno ustáliť, že aj z tejto strany bolo dotknuté pristúpenie mojej osoby v rámci uzatvorenej zmluvy o povolenom prečerpaní dostatočne určité a platné, a teda aj z tohto dôvodu je otázná existencia pasívnej vecnej legitímácie mojej osoby v predmetnom súdnom spore. V tejto súvislosti poukazujem na právny názor prezentovaný v Rozsudku Krajského súdu Trnava, č.k. 11Co/137/2014 zo dňa 25.02.2015, v ktorom sa uvádza: „Nemožno pripustiť, aby ktokoľvek pristupoval k budúcemu záväzku bez toho, aby poznal resp. mal vedomosť v akej konkrétnej výške záväzok, ku ktorému má pristúpiť vznikne, či a kedy vôbec vznikne a teda mal na základe tejto najpodstatnejšej okolnosti prípadu možnosť po náležitom zhodnotení výšky záväzku k svojim osobným pomerom v rozhodnom čase zvážiť, či k takémuto záväzku vôbec pristúpi. Podľa názoru odvolacieho súdu platné možno pristúpiť k záväzku, ktorý musel existovať v čase pristúpenia, nie k záväzku, ktorý vznikne v budúcnosti.“

Námietka premlčania:

Podľa ust. § 1 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení: „Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.“

Podľa ust. § 100 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Občiansky zákonník“): „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.“

Podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.“

Podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.“

S poukazom na vyššie citované ustanovenia naďalej trvám na vznesenej námietke premlčania, a to vzhľadom na to, že ako nepopiera sám žalobca, premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňa 24.01.2017 a žaloba žalobcu bola doručená na súd dňa 26.11.2019, t.j. viac ako 2 roky po zániku vyššie špecifikovanej zmluvy. Pokiaľ žalobca tvrdí, že premlčacia doba je s poukazom na ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka 4 roky (hoci žalobca sa explicitne nevyjadruje, že ide o premlčaciu dobu týkajúcu sa vydania bezdôvodného obohatenia) s predmetným sa nestotožňujem, a to vzhľadom na zjavnú absenciu explicitnej právnej úpravy, z ktorej by bolo možné jednoznačne poukázať na to, že v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčanie takéhoto nároku za splnenia podmienok v ust. § 261 Obchodného zákonníka spravuje Obchodným zákonníkom napriek tomu, že podklady nároku sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Vo vyššie uvedenom smere sa odvolával aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 637/2015-37 zo dňa 24.02.2016, podľa ktorého: „Ústavný súd už v prípade iného mimozmluvného záväzkového vzťahu (nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia) rozhodol, že nie je ústavne nekonformný záver, podľa ktorého sa premlčanie nároku za splnenia podmienok § 261 Obchodného zákonníka spravuje Obchodným zákonníkom napriek tomu, že predpoklady nároku sa spravujú Občianskym zákonníkom (IV. ÚS 214/04).“

Ďalej vo vyššie uvedenom smere si dovoľujem poukázať aj na to, že hoci záväzok medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade predstavoval absolútny obchodnoprávny vzťah, tak moja osoba mala pristúpiť k predmetnému vzťahu na základe Dohody o pristúpení k záväzku, ktorej komplexná právna úprava je obsiahnutá výlučne v Občianskom zákonníku a teda aj z uvedeného dôvodu by bolo podľa mňa potrebné (a aj ústavne udržateľné), aby sa v rámci predmetného zmluvného vzťahu a/alebo mimozmluvného vzťahu vo vzťahu k mojej osobe aplikovali predovšetkým ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie výlučne len ustanovenia Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti dávam do pozornosti súdu prvej inštancie už vyššie spomínaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 637/2015-37 zo dňa 24.02.2016.

V nadväznosti na vyššie uvedené si dovoľujem poukázať aj na to, že nie je vylúčené, že na prejednávanej vec vo vzťahu k mojej osobe je potrebné aplikovať prednostne všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka aj z dôvodu, že moja osoba má voči žalobcovi v prejednávanej veci pozíciu spotrebiteľa, pričom v tomto smere poukazujem aj na to, že aj samotný žalobca vo svojom žalobnom formulári uviedol, že ním uplatňovaný návrh vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a súčasne vylúčil, že žalobcom uplatňovaný nárok má obchodnoprávny charakter. Odhliadnuc od vyššie uvedeného za predpokladu, že by sa súd prvej inštancie nestotožnil s mnou vyššie uvedenou argumentáciou, tvrdím a poukazujem aj na to, že nárok žalobcu je premlčaný aj za predpokladu, že by sa v tomto smere malo jednať o plnenie z predmetnej zmluvy o povolenom prečerpaní ako aj za predpokladu, že v tomto prípade platila 4 ročná premlčacia doba, a to z nasledovného dôvodu:

Podľa ust. § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka „Dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.“

Podľa ust. § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka „Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.“

Podľa ust. § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka „Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.“

Podľa ust. § 391 ods. 2 Obchodného zákonníka „Pri právach uskutočniť právny úkon plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa právny úkon mohol urobiť, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.“

Podľa bodu 7.3.1 Všeobecných obchodných podmienok s názvom Splácanie kontokorentného úveru. „Pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva, bude v čase do konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania tejto pohľadávky u úveru Banky voči Klientovej pohľadávke z Účtu, a to v momente vzniku z Účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Právo Klienta na čerpanie kontokorentného úveru do výšky úverového rámca trvá až do termínu konečnej splatnosti. V prípade, že ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, Poplatkov a iných nákladov spojených s kontokorentným úverom nebude na Účte Klienta dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec bude vyčerpaný v celej dohodnutej výške, dohodli sa Klient a Banka na tom, že Banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky, úroky z omeškania, Poplatky a iné náklady spojené s kontokorentným úverom vo forme zaťaženia Účtu Klienta, i keď neexistuje Klientova pohľadávka z jeho Účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto

skutočnosti bude rozsah čerpaného kontokorentného úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečerpanie) a Klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie minimálne do výšky dohodnutého úverového rámca.“

S poukazom na vyššie citované ustanovenia mám za to, že žalobcom uplatňovaný nárok v predmetnom konaní je premlčaný aj za predpokladu, ak by sa nemalo jednať o plnenie z bezdôvodného obohatenia ale o plnenie z predmetnej zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania, a to vzhľadom na to, že premlčacia doba predmetnej pohľadávky nezačala plynúť dňom nasledujúcim potom ako žalobca predmetnú zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania vypovedal, ale už dňom nasledujúcim po vzniku záväzku medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom, t.j. dňom 21.08.2014. V tomto smere sa argumentačne odvolal aj na rozhodnutia Krajských súdov Slovenskej republiky a to: Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/62/2017 zo dňa 27.02.2018, rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 17Co/24/2016 zo dňa 19.05.2016 a na rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 35C/489/2015 zo dňa 20.04.2016. Na základe vyššie uvedeného žiadal žalobu voči žalovanému v druhom rade v celom rozsahu zamietnuť a uplatňoval si trovy konania.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 23.07.2020, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu, za prítomnosti jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti žalovaného v II. rade a v prítomnosti jeho právneho zástupcu, pričom súd aplikoval zákonné ustanovenie § 180 CSP a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: zmluvou o povolenom prečerpaní a dohodou o pristúpení k záväzku, zmluvou o podnikateľskom účte, zmluvou o bežnom účte, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre balíky produktov a služieb pre podnikateľov, obchodnými podmienkami pre poskytovanie, používanie elektronických služieb a platobných kariet, obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a. s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnych klientov a mikro klientom, odstúpením od zmluvy, výpoveďou zo zmluvy, zmluvou o postúpení pohľadávok, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

10. Súd z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 23.07.2020 zistil, že sa v celom rozsahu pripája k písomne podanej žalobe a ich písomným podrobným vyjadreniam, ktorými reagovali na jednotlivé vyjadrenia žalovaného. Právny zástupca žalobcu predložil do spisu v jednom rovnopise ako listinný dôkaz priebeh čerpania predmetného úveru súvisiaceho s povoleným prečerpaním u žalovaného v I. rade.

11. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného zistil, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a žiadajú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

12. Právny zástupca žalobcu k veci uviedol, že v lehote 10 dní predloží predmetné listinné dôkazy, ktoré predložil do spisu, preukazujúce odfinancovanie predmetného úveru pre pôvodne žalovaného v I. rade právnenému zástupcovi žalovaného. Súd z tohto dôvodu odročil pojednávanie na deň 01.10.2020.

13. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa písomne vyjadril a vo svojom písomnom vyjadrení uviedol: Dňa 16.01.2014 pôvodný veriteľ uzatvoril s žalovaným Zmluvu o bežnom účte č. 5051881058/0900 (ďalej ako „Zmluva“), predmetom ktorej bolo vedenie osobného účtu a po splnení podmienok poskytnutie povoleného prečerpania k účtu.

Dňa 20.08.2014 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o povolenom prečerpaní do výšky povoleného prečerpania 6.580,- EUR.

Dňa 17.12.2018 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá vznikla z vyššie uvedenej Zmluvy v celkovej výške 9.233,20 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.742,10 EUR, z riadneho úroku vo výške 204,13 EUR, z úroku z omeškania vo výške 1.249,47 EUR a z poplatkov vo výške 37,50 EUR.

Žalovaná suma vo výške 3.000,- EUR

debetné operácie

výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 145.590,62 EUR - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Daň z úroku“ (0,01 EUR) + „Platobný príkaz na úhradu / FIT 2.0 (EB)“ (47.050,61 EUR) + „Platobný príkaz na úhradu / FIT 2.0 (OM)“ (23.500,- EUR) + „Výber hotovosti“ (75.040,- EUR)

- poplatky vo výške 424,94 EUR - pozostávajú najmä z poplatku za vedenie účtu, z poplatku za vyhotovenie výpisu a z poplatku za kartovú operáciu a predstavujú súčet položiek „Kartový poplatok“ (25,- EUR) + „Poplatok“ (399,94 EUR)

- debetné úroky vo výške 2.265,81 EUR - v platobnej histórii predstavujú súčet položky „Riadny debetný úrok“ (2.265,81 EUR) a vyčíslené sú podľa nasledujúceho vzorca:

výška čerpaných peňažných prostriedkov * dohodnutá úroková sadzba / počet dní v roku * počet dní príslušného obdobia (odo dňa čerpania peňažných prostriedkov do dátumu úhrady, resp. do konca príslušného obdobia)

- zmluvné úroky z omeškania vo výške 945,33 EUR - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Debetný úrok z nepovoleného prečerpania“ (945,33 EUR) a vyčíslené sú podľa nasledujúceho vzorca: výška dlžnej sumy * dohodnutá sankčná úroková sadzba / počet dní v roku * počet dní príslušného obdobia (odo dňa omeškania do dátumu úhrady, resp. do konca príslušného obdobia)

kreditné operácie

- úhrady vo výške 140.578,24 EUR - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Bezhotovostný vklad“ (97.113,24 EUR) + „Storno kartového poplatku“ (25,- EUR) + „Vklad hotovosti“ (43.440,- EUR)

- kreditné úroky vo výške 0,20 EUR - v platobnej histórii predstavujú súčet položky „Kreditný úrok“ (0,20 EUR)

Súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 149.226,70 EUR.

Súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 140.578,44 EUR.

Žalovaná suma vo výške 8.648,26 EUR tak predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného.

Riadny úrok vo výške 204,13 EUR

- debetné úroky vo výške 2.265,81 EUR - v platobnej histórii predstavujú súčet položky Riadny debetný úrok“ (2.265,81 EUR) a vyčíslené sú podľa nasledujúceho vzorca:

výška čerpaných peňažných prostriedkov * dohodnutá úroková sadzba / počet dní v roku * počet dní príslušného obdobia (odo dňa čerpania peňažných prostriedkov do dátumu úhrady, resp. do konca príslušného obdobia)

Z úhrad žalovaného bola na riadnom úroku započítaná suma vo výške 2.061,68 EUR, a tak na riadnom úroku zostala neuhradená suma vo výške 204,13 EUR

Poplatky vo výške 37,50 EUR

- poplatky vo výške 399,94 EUR - pozostávajú najmä z poplatku za vedenie účtu, z poplatku za vyhotovenie výpisu a z poplatku za kartovú operáciu a predstavujú súčet položiek „Poplatok“ (399,94 EUR)

Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 362,44 EUR, a tak na poplatkoch zostala neuhradená suma vo výške 37,50 EUR

Úrok z omeškania vo výške 1.249,47 EUR

- pozostáva zo zmluvných úrokov z omeškania vo výške 664,53 EUR a zo zákonných úrokov z omeškania vo výške 584,94 EUR

- zmluvné úroky z omeškania vo výške 945,33 EUR - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Debetný úrok z nepovoleného prečerpania“ (945,33 EUR) a vyčíslené sú podľa nasledujúceho vzorca:

výška dlžnej sumy * dohodnutá sankčná úroková sadzba / počet dní v roku * počet dní príslušného obdobia (odo dňa omeškania do dátumu úhrady, resp. do konca príslušného obdobia)

Z úhrad žalovaného bola na úroku z omeškania započítaná suma vo výške 280,80 EUR, a tak na úroku z omeškania zostala neuhradená suma vo výške 664,53 EUR.

- úrok z omeškania zákonný vo výške 584,94 EUR

Žalovanému bol vyúčtovaný zákonný úrok z omeškania v celkovej výške 584,94 EUR, pričom bol vyrátaný pomocou nasledujúceho vzorca:

výška dlžnej sumy * zákonná sankčná úroková sadzba / počet dní v roku * počet dní príslušného obdobia (do postúpenia pohľadávky)

Z úhrad žalovaného nebola na zákonný úrok z omeškania započítaná žiadna úhrada a tak zákonný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 584,94 EUR.

Celkový úrok z omeškania tak predstavuje sumu v celkovej výške 1.249,47 EUR, pričom pozostáva zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 664,53 EUR a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 584,94 EUR.

Žalobca si na základe uvedeného v zmysle svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje od žalovaných len zaplatenie časti postúpenej pohľadávky vo výške 3.000,- EUR.

14. V priebehu ďalšieho konania, v tom čase právny zástupca žalobcu Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 01.10.2020 z dôvodu, že jej bola odvolaná plná moc a novým právnym zástupcom má sa stať nová právna kancelária a z toho dôvodu nebude zachovaná päťdňová lehota na prípravu pojednávania. Okresný súd Zvolen oznámil tejto advokátskej kancelárii, že jej žiadosti o odročenie pojednávania z tohto dôvodu nebude vyhovené. Následne v tom čase ešte právny zástupca žalobcu advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o. dňa 30.09.2020 ospravedlnila svoju neúčast' na predmetnom pojednávaní a pokiaľ súd v konaní nepožaduje vykonať ďalšie dôkazy a žalobcom tvrdené skutočnosti považuje za nesporné, súhlasí s rozhodnutím vo veci samej, bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní.

15. Súd dňa 01.10.2020 pojednával v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca a preto aplikoval zákonné ustanovenie § 180 CSP a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

16. Súd zo záverečného prednesu právneho zástupcu žalovaného v II. rade na pojednávaní konanom dňa 01.10.2020 zistil, že tento k veci uviedol: V prvom rade, by som sa chcel vyjadriť k listinným dôkazom, ktoré boli alebo k určitým listinným dôkazom, ktoré boli už sčasti prečítané zo strany súdu. Je to zmluva o povolenom prečerpaní a je to výpis z účtu, ktorý doložil žalobca. Žalobca sa uvedenými listinnými dôkazmi snaží preukázať povolené prečerpanie čo naďalej popierame a dovoľujem si upriamiť pozornosť, že číslo úveru na výpise z úverového výpisu nie je totožné zo zmluvou s číslom zmluvy o povolenom prečerpaní, takže podľa nášho názoru v tomto smere žalobca uvedenou listinou nepreukázal, že došlo k povolenému prečerpaniu. Číslo úveru z úverového výpisu je 5131998811, pričom zmluva o povolenom prečerpaní je špecifikovaná ako pod číslom 5051881058, taktiež si dovoľujem poukázať aj na to, že z výpisu úveru vyplýva, že spoločnosť BF Staving bol úrok z omeškania v rozsahu 5% avšak v zmluve o úvere je jednoznačne uvedený úrok z omeškania vo výške 10%. Máme za to, že predmetný výpis z úveru žiadnym spôsobom neverifikuje to, že došlo k povolenému prečerpaniu zo zmluvy od ktorej žalobca uvádza svoj nárok. Taktiež poukazujem aj na tento výpis, ktorý nám bol naposledy predložený. Tento výpis žiadnym spôsobom podľa nášho názoru nie je spôsobilý preukázať reálne čerpanie zo strany žalovaných dotknutého úveru, ktoré naďalej popierame. Poukazujem na to, že žalobca, že sa jedná možno o nejakú internú tabuľku pravdepodobne excelovskú, neviem sa k tomu vyjadriť, ktorá však v žiadnom prípade nie je bankovým výpisom, ktorý preukázal čerpanie tohto úveru, nakoľko v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno, máme za to, že žaloba je v tomto smere bezdôvodná a žiadame, aby bola zamietnutá. Taktiež si dovoľím poukázať aj k súčasnému konaniu žalobcu, ktorý sa domáhal odročenia, ktorý sa dvakrát domáhal odročenia pojednávania s tým, že prvý krát žiadal odročiť pojednávanie a v druhej žiadosti o odročenie pojednávania už umožňuje súdu alternatívu, z ktorej vyplýva, pod určitou rúškou hospodárnosti konania, to že v prípade ak by súd rozhodol v prospech nás tak súhlasí, aby sa vec prejednála a rozhodla. Takého konanie podľa môjho názoru je šikanózne a je v priamom rozpore s článkom 5 Civilného sporového poriadku, v ktorom sa uvádza, že zjavné zneužitie práv nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu stanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie práva alebo bráneniu práva alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní. Máme za to, že súčasné konanie žalobcu narúša zásadu kontradiktórnosti konania v neprospech našej strany. Taktiež by som si dovoľil ešte založiť do súdneho spisu aktuálny výpis z Obchodného registra žalobcu z ktorého vyplýva, že súčasný konateľ spoločnosti je naďalej evidovaný v Obchodnom registri ako súčasným konateľom a teda aj tvrdenie, že spoločnosť EOS už nemá konateľa je v tomto prípade účelové podľa nášho názoru. Je síce pravdou, že ako je súdu známe odvolanie a menovanie nového ďalšieho nového konateľa resp. starého má deklaratórne účinky avšak žalobca nepredložil napríklad rozhodnutie mimoriadnej valnej hromady o tom, že došlo k odvolaniu konateľa alebo vymenúvaniu nového. S poukazom na uvedené ako skutočnosti v prvom rade navrhujem, aby bol s nami prednesených dôvodov vecných žaloba zamietnutá alternatívne s poukazom na § 278 ako aj na obštrukčné konanie žalobcu nechávam na zváženie, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

17. Súd z písomnej zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/Ce zistil, že táto zmluva bola uzatvorená dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a. s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom ako postupníkom, pričom na základe tejto zmluvy postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému v I. rade ako aj žalovanému v II. rade. Súd z pripojených oznámení o postúpení pohľadávky zistil, že právny predchodca žalobcu oznamoval tieto skutočnosti tak

žalovanému v I. rade, ako aj žalovanému v II. rade. Na základe vyššie uvedených listinných dôkazov súd mal preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu, aby mohol vystupovať v tomto konaní.

18. Súd z písomnej zmluvy o bežnom účte zistil, že táto bola uzavretá dňa 16.01.2014 a táto bola uzatvorená medzi postupcom, t. j. Slovenskou sporiteľňou a. s. a s právnym predchodcom žalovaného v I. rade spoločnosťou BF Staving s.r.o. so sídlom Ostrá Lúka 144, ktorého právnym nástupcom je žalovaný v I. rade. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok postupcu zriadiť pre žalovaného v I. rade bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

19. Súd zo zmluvy o povolenom prečerpaní a dohody o pristúpení záväzku zistil, že táto bola uzatvorená dňa 20.08.2014 medzi postupcom, t. j. Slovenskou sporiteľňou a. s. a právnym predchodcom žalovaného v I. rade spoločnosťou BF Staving s.r.o., so sídlom SNP 129, Žiar nad Hronom, IČO: 47 658 631, v mene ktorej vystupoval konateľ M. D. ako dlžníkom a žalovaným v II. rade ako pristupujúcim dlžníkom. V bode I. predmetnej zmluvy bolo dohodnuté, že predmetom tejto zmluvy je poskytnutie povoleného prečerpania bankou dlžníkovi ako mikro podnikateľovi v sume, mene, za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Dlžník je povinný za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnuté povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania, náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. V tejto zmluve boli dohodnuté základné podmienky: výška povoleného prečerpania - 6.580,- €, výška úrokovej sadzby - referenčná sadzba BASE RATE PP, typ úrokovej sadzby - premenná, úroky z omeškania - 10% p.a., splatnosť úrokov - mesačne, posledný deň kalendárneho mesiaca, účet dlžníka - XXXXXXXXXXX/XXXX. Všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach zmluvy platné ku dňu uzatvorenia zmluvy, ich zmeny sa riadia zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. V bode II. bola uzavretá dohoda o pristúpení k záväzku v tomto znení: Banka a pristupujúci dlžník uzatvárajú túto dohodu v zmysle ktorej je pristupujúci dlžník povinný splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie podmienky vyplývajúce zo zmluvy. Pristupujúci dlžník pristupuje k záväzku dlžníka splatiť pohľadávku banky a k iným záväzkom vyplývajúce zo zmluvy. Pristupujúci dlžník sa stáva ďalším dlžníkom zo zmluvy. Dlžník a pristupujúci dlžník (ďalej len dlžníci) sú zaviazaní voči banke splatiť pohľadávku banky a plniť ďalšie záväzky podľa zmluvy spoločne a nerozdielne. Pristupujúci dlžník vyhlasuje, že v prospech banky splní popri dlžníkovi pohľadávku banky. Banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky banky od ktoréhokoľvek z dlžníkov. Splatením pohľadávky banky ktorýmkoľvek z dlžníkov zaniká pohľadávka banky v rozsahu takto vykonaného splatenia. Pristupujúci dlžník vyhlasuje, že sa podrobne oboznámil s obsahom všetkých práv a všetkých povinností, ktoré vyplývajú zo zmluvy, ako i s ekonomickou a finančnou situáciou dlžníka a dôsledkami, ktoré pre pristupujúceho dlžníka vyplývajú z pristúpenia k záväzkom dlžníka splatiť pohľadávku banky, ako i ku všetkým záväzkom dlžníka vyplývajúcich zo zmluvy. V bode III. záverečné ustanovenia okrem iného bolo dohodnuté: Dlžník a pristupujúci dlžník vyhlasujú, že sa oboznámili so súčasťami zmlúv obsiahnutých v tejto listine, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobníka podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle zmluvy poskytuje, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať. Pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002 a úverovými podmienkami obchodné podmienky banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinné od 01.07.2007. Dlžník a pristupujúci dlžník ďalej vyhlasujú, že boli bankou informovaní o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 zákona o bankách. Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluvách obsiahnutých v tejto listine sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Zmluvné strany sa dohodli, že ak dlžník pred uzatvorením zmluvy uzatvoril s bankou zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu dlžníka (ďalej pôvodná zmluva), predmetom zmluvy je v zmysle ustanovenia § 571 Občianskeho zákonníka aj nahradenie pôvodnej zmluvy zmluvou, a to v celom rozsahu. Zmluvné strany sa dohodli, že nahradením pôvodnej zmluvy zmluvou pôvodná zmluva zaniká.

20. Súd z písomnej zmluvy o podnikateľskom účte zistil, že táto bola uzatvorená v písomnej forme dňa 24.02.2014 medzi postupcom t. j. Slovenskou sporiteľňou a. s. ako bankou a právnym predchodcom žalovaného v I. rade spoločnosťou BF Staving s. r. o., ktorá bola zastúpená konateľom M. D. to znamená žalovaným v I. rade. Predmetom zmluvy bola zmena podmienok vedenia účtu na podnikateľský účet. Obsahom zmluvy bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených

v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom.

21. Súd z výzvy zo dňa 14.06.2016 zistil, že postupca touto výzvou vyzýval žalovaného v I. rade na zaplatenie časti pohľadávky, ktorá ku dňu 31.05.2016 predstavovala sumu vo výške 902,46 €.

22. Súd z výpovede zmluvy adresovanej žalovanému v I. rade zistil, že túto výpoveď urobil postupca dňa 23.01.2017 a keďže žalovaný zmluvné povinnosti nedodržiavali postupca vypovedal zmluvu, na základe ktorej bolo poskytnuté povolené prečerpanie k účtu č. SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a to s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby, pričom od tohto dňa už povolené prečerpanie nebude poskytované. Banka zároveň týmto listom vyhlásila mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania, výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení tejto výpovede. Výška pohľadávky banky z povoleného prečerpania ku dňu vyhotovenia výpovede je 7.823,35 €, pričom ku dňu nadobudnutia účinnosti výpovede môže byť táto pohľadávka vyššie a to z dôvodu zúčtovania úrokov a poplatkov v zmysle sadzobníka.

23. Súd z listinného dôkazu označeného ako odstúpenie od zmluvy zistil, že tento listinný dôkaz je zo dňa 29.06.2017 a keďže žalovaní si naďalej svoje zmluvné povinnosti nedodržiavali postupca týmto podaním odstúpil od zmluvy na základe ktorej bol žalovanému v I. rade poskytnutý a vedený účet. Pohľadávka žalovaných k tomuto dňu predstavovala sumu vo výške 8.648,26 €.

24. Súd z výzvy zo dňa 12.09.2018 zistil, že postupca touto výzvou vyzýval žalovaných na zaplatenie splatnej pohľadávky, ktorá ku dňu 12.09.2018 predstavovala sumu vo výške 8.648,26 €.

25. Súd z pripojených listinných dôkazov mal za preukázané, že súčet debetných operácií na účte žalovaného v I. rade predstavuje sumu vo výške 149.226,70 € a súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 140.578,44 €. Suma 8.648,26 € tak predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného v I. rade. Žalobca si na základe dispozičného oprávnenia uplatňoval od žalovaných v I. a II. rade len zaplatenie časti postúpenej pohľadávky vo výške 3.000,- €.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

28. Podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

29. Podľa § 503 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

30. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

31. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

32. Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

33. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

34. Podľa § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

35. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu aj voči žalovanému v II. rade je v celom rozsahu dôvodná a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi postupcom a právnym predchodcom žalovaného v I. rade vznikol obchodno-záväzkový vzťah podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka na základe ktorého postupca poskytol v prospech žalovaného v I. rade finančné prostriedky v dohodnutej výške a žalovaný v I. rade sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase a dodržiavať dohodnuté podmienky. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť postupcu poskytnúť úver v dohodnutej výške čo postupca aj urobil a žalovanému v I. rade plniť ustanovenia zmluvy čo však neurobil. Samotný žalovaný v I. rade potvrdil skutočnosti uvedené v žalobe a to tým, že proti vydanému platnému rozkazu zo strany procesného súdu Banská Bystrica v ktorom spoločne so žalovaným v II. rade bol zaviazaný na zaplatenie sumy 3.000,- € ako aj úroku z omeškania 10% ročne z tejto sumy od 18.12.2018 až do zaplatenia, pričom proti predmetnému platobnému rozkazu nepodal v zákonnej 15.dňovej lehote odpor. Súd teda vychádzal z toho, že samotný žalovaný v I. rade potvrdil predmetné skutočnosti, ktoré vyplývali z predmetného žalobného návrhu, ktoré sa týkali žalovaného v I. rade a teda súd mal za to, že skutočne medzi žalobcom a žalovaným v I. rade boli uzatvorené predmetné zmluvy ako aj zmluva o povolenom prečerpaní na základe ktorej postupca Slovenská sporiteľňa a. s. ako banka poskytla žalovanému v I. rade ako dlžníkovi úver v celkovej výške 149.226,70 € čo vyplýva zo súčtu debetných operácií a žalovaný v I. rade uhradil z tejto sumy sumu 140.578,44 € čo predstavuje súčet kreditných operácií na účte žalovaného v I. rade a teda žalovaný v I. rade potvrdil tú skutočnosť, že minimálne titulom predmetnej úverovej zmluvy ostal dlžný sumu vo výške 3.000,- € za podmienok dohodnutých v predmetnej zmluve.

36. Súd ďalej v konaní mal preukázané, že dňa 20.08.2014 uzatvoril žalovaný v II. rade ako fyzická osoba dohodu o pristúpení k záväzku a v súlade s ustanovením § 533 Občianskeho zákonníka sa dohodol s postupcom, t. j. Slovenskou sporiteľňou a. s., že splní peňažný záväzok, ktorý vznikol vo vzťahu k žalovanému v I. rade a tým sa stal spoludlžníkom popri žalovanom v I. rade a zodpovedá s ním spoločne a nerozdielne. Čo sa týka obrany žalovaného v II. rade tu súd k tomu uvádza, že podmienkou pre účinné pristúpenie k záväzku je existencia platného záväzku dlžníka voči veriteľovi. Z ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že pristúpiť možno len k (akémukoľvek) peňažnému záväzku. Občiansky zákonník zároveň neurčuje, že tento záväzok musí byť splatný, resp. nie. Dohoda však musí byť písomná. Podľa názoru súdu je možné pristúpiť aj k budúcemu záväzku, ktorý je dostatočne určený, nakoľko zákon túto možnosť nevylučuje. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný v I. rade uzatvoril dňa 16.01.2014 zmluvu o bežnom účte pre číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX následne dňa 24.02.2014 uzatvoril žalovaný v I. rade zmluvu o podnikateľskom úvere číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 20.08.2014 žalovaný v I. rade zmluvu o povolenom prečerpaní predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania až do výšky 6.580,- € pre účet XXXXXXXXXXX/XXXX. Spolu so zmluvou o povolenom prečerpaní žalovaný v II. rade ako pristupujúci dlžník uzatvoril dohodu o pristúpení k záväzku. Predmetom zmluvy o povolenom prečerpaní medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v I. rade bolo poskytnutie povoleného prečerpania dlžníkovi, teda žalovanému v I. rade ako podnikateľovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v zmluve o povolenom prečerpaní. Dlžník, teda žalovaný v I. rade bol povinný za podmienok dohodnutých v tejto zmluve povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania, pričom výška povoleného prečerpania bola ustálená sumou 6.580,- €. Na základe dohody o pristúpení k záväzku banka a pristupujúci dlžník sa dohodli, že pristupujúci dlžník je povinný splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, pričom pristupujúci dlžník, t. j.

žalovaný v II. rade vyhlásil, že v prospech banky splní popri dlžníkovi v I. rade pohľadávku banky a banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky banky od ktoréhokoľvek z dlžníkov, pričom splatením pohľadávky banky, ktorýmkoľvek z dlžníkov zaniká pohľadávka banky v rozsahu takto vykonaného splatenia. Uzavretie dohody o pristúpení k záväzku tak bolo prejavom zmluvnej voľnosti strán a záväzky, ktoré na seba žalovaný v II. rade touto dohodou prevzal je povinný splniť. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že nakoľko žalovaný v I. rade nedodrжал podmienky dohodnuté v zmluve o povolenom prečerpaní pôvodný veriteľ listom zo dňa 23.01.2017 vypovedal zmluvu s výpovednou dobou 2 mesiace. Výpoveďou zmluvy však nevznikla samostatná pohľadávka (bezdôvodného obohatenia) ako to uvádza vo svojej obrane žalovaný v II. rade t. j. suma vo výške 3.000,- € s príslušenstvom, ale ide stále o tú istú pohľadávku, ktorá vznikla ako následok nesplnenia si zmluvných povinností žalovaným v I. rade. Tu súd ustálil, že predmetná zmluva po uplynutí dvojmesačnej lehoty bola vypovedaná ku dňu 31.03.2017. V danom prípade sa jedná o štvorročnú premlčaciu dobu v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a veriteľ si mohol uplatniť predmetnú pohľadávku z predmetnej zmluvy prvýkrát dňa 01.04.2017 a štvorročná premlčacia doba by uplynula dňa 01.04.2021. Keďže však žalobca podal na upomínací súd žalobu dňa 26.11.2019 v žiadnom prípade sa nemohlo jednať o premlčanú pohľadávku. Čo sa týka výpovede zmluvy, táto predstavuje prejav vôle niektorej zo strán ukončiť zmluvný vzťah, ktorý sa ruší uplynutím dohodnutej alebo zákonom stanovenej výpovednej lehoty. Zmluva sa pritom ruší od okamihu uplynutia výpovednej lehoty, nie od jej počiatku ako je to v prípade odstúpenia od zmluvy. Výpoveď sa teda nedotkne práv a povinností, ktoré predchádzali účinnosti výpovede (zmluva existovala a bola dovtedy platná). Strany si preto na rozdiel od odstúpenia nemusia vrátiť to, čo si predtým vzájomne poskytli.

37. Následkom nesplnenia povinnosti vyplývajúcich zo zmluvy o povolenom prečerpaní bola pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému v I. rade vo výške 7.823,35 € ku dňu vyhotovenia výpovede zmluvy. Keďže žalobca si v konaní uplatnil v rámci svojho dispozičného práva len časť tejto pohľadávky vo výške 3.000,- €, tvrdenie žalovaného v II. rade, že výpoveďou zo zmluvy prišlo k zániku záväzku, ku ktorému pristúpil je nesprávne.

38. Podľa názoru súdu pohľadávka v čase uzatvorenia dohody o pristúpení záväzku nemusí existovať a možno pristúpiť aj k budúcemu záväzku, ktorý je dostatočne určený a v tomto prípade to bolo určené zmluvou o povolenom prečerpaní. Žalovaný v II. rade už v čase podpisovania dohody musel byť uzrozumený s tým, že dlh môže resp. nemusí vzniknúť v závislosti od plnenia podmienok zmluvy o povolenom prečerpaní žalovaným v I. rade. Na základe vyššie uvedeného súd mal za to, že predmetnú pohľadávku nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie. Na základe uvedeného je preto potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní. Premlčacia doba tak ako je to vyššie uvedené začala plynúť nasledujúcim dňom po uplynutí výpovednej doby, ktorá uplynula dňa 31.03.2017 teda dňa 01.04.2017 a v danom prípade je štvorročná premlčacia doba v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a teda predmetná pohľadávka v žiadnom prípade nie je premlčaná, keďže žalobca uplatnil svoju pohľadávku na súde žalobou zo dňa 26.11.2019, to znamená v rámci plynutia premlčacej doby a preto súd považoval námietku premlčania žalovaného v II. rade za bezdôvodnú. Na základe vyššie uvedeného súd žalobe voči žalovanému v II. rade v celom rozsahu vyhovel, nakoľko podľa názoru súdu žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností tvrdených v žalobe a čo sa týka námietok žalovaného v II. rade tieto súd nepovažoval za dôvodné a čo sa týka námietky nepreukázania právneho titulu žalobcu podľa názoru súdu právny titul bol riadnym spôsobom v konaní preukázaný a za tento právny titul súd považoval dohodu o pristúpení záväzku zo strany žalovaného v II. rade, ktorá bola naviazaná na zmluvu o povolenom prečerpaní u žalovaného v I. rade. Tak isto súd neakceptoval námietku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v II. rade, keďže táto jednoznačne vyplývala z uzavretej dohody o pristúpení k záväzku a podľa názoru súdu možno pristúpiť aj k záväzku nesplatenému a teda záväzku do budúcnosti, nakoľko predmetný záväzok bol dostatočne v tomto prípade určený a tak isto súd neakceptoval ani námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v II. rade vzhľadom na vyššie uvedené. Na základe vykonaného dokazovania teda súd zaviazal žalovaného v II. rade s poukazom na to, že žalovaný v I. rade je už zaviazaný na zaplatenie vyššie uvedených súm na základe právoplatného platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 27Up/1766/2019 zo dňa 11.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2020 na zaplatenie sumy 3.000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 3.000,- € od 18.12.2018 až do zaplatenia, nakoľko si žalobca uplatňoval z nezaplatennej sumy úrok z omeškania dohodnutý v článku I. zmluvy o povolenom prečerpaní vo výške 10% ročne a to s poukazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

39. Súd zároveň zaviazal žalovaného v II. rade aj na úhradu paušálnych nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- € , ktorá vyplýva zo zákonných ustanovení § 369 písm. c ods. 1 Obchodného zákonníka s poukazom na § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z..

40. Súd k veci uvádza, že pokiaľ žalovaný v II. rade tvrdil, že by mal mať v tomto prípade pozíciu spotrebiteľa, súd sa s týmto názorom nestotožnil, nakoľko z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný v II. rade vo všetkých troch zmluvách, ktoré boli uzatvorené na základe príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vystupoval jednak ako konateľ žalovaného v I. rade a zároveň vystupoval aj ako fyzická osoba a prístupujúci dlžník, pričom táto osoba dobre vedela o všetkých záležitostiach vyplývajúcich z jednotlivých zmlúv, pričom aj v zmluve o povolenom prečerpaní bolo jednoznačne dohodnuté, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka podľa § 262 Obchodného zákonníka. Povaha účasti žalovaného v II. rade na predmetných právnych úkonoch podľa názoru súdu vylučuje tú skutočnosť, aby v tomto prípade mohol mať postavenie spotrebiteľa a teda súd vychádzal z jednotlivých ustanovení Obchodného zákonníka a nie prednostne z ustanovení Občianskeho zákonníka.

41. Pokiaľ právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 01.10.2020 navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, tu súd poukazuje na tú skutočnosť, že podľa názoru súdu v danom prípade neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu v zmysle § 278 a nasl. Civilného sporového poriadku a to z toho dôvodu, že žalobca od začiatku bol v konaní aktívny a aktívne sa zúčastňoval aj pojednávaní a predkladal súdu potrebné listinné dôkazy, pričom čo sa týka pojednávania 01.10.2020 ešte v tom čase právny zástupca žalobcu ospravedlnil jeho neúčast' a zároveň sa vyjadril, že pokiaľ súd v konaní nepožaduje vykonať ďalšie dôkazy a žalobcom tvrdené skutočnosti považuje za nesporné, súhlasil s rozhodnutím vo veci samej bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Z vyššie uvádzaných dôvodov podľa názoru súdu nebolo možné aplikovať vyššie citované zákonné ustanovenia a preto súd nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).